

DUNAI HÍRFOLYAM

Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság
negyedéves kiadványa

Érsekcsanak

VÍZTUDOMÁNY

Mohácsi Duna-híd

HATÁRAINKON TÚL

Háromoldalú jeges
találkozó

VÍZ-ÜGYÜNK

2025. évi őszi felülvizsgálat
az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi
Igazgatóságon

DUNAI HÍRFOLYAM

Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság
negyedéves kiadványa

VÍZTUDOMÁNY

Mohácsi Duna-híd..... 3

HÍREK

Bajszentistváni csatorna medrének rendezése és szabályozott vízelvezetés feltételeinek biztosítása..... 7

Részt vettünk az Országos Vízrajzi Értekezleten..... 8

Pályaorientációs nap a Sugovica Sportiskolában – A vízügy világával ismerkedtek a diákok..... 9

Szakértői szintű drónképzésen vettünk részt..... 9

2025. évi monitoringtervezési munkaértekezlet..... 10

„A vízügyi igazgatási szervek tulajdonában lévő GNSS műszerek és eljárások a gyakorlatban, összemérés vizsgálatok alapján” tárgyú továbbképzési program..... 11

A Szelidi-tavi-csatorna mezőgazdasági célú mederrendezése..... 13

Az ADU-TVTV 2025. évi II. ülése..... 14

HIDROMETEOROLÓGIA

Vízrajzi tájékoztató 2025 III. negyedévéről..... 15

VÍZ-ÜGYÜNK

2025. évi őszi felülvizsgálat az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságon..... 20

HATÁRAINKON TÚL

Háromoldalú jeges találkozó..... 24

SZEMÉLYI HÍREK

..... 25

TANULUNK

Oktatás 2025. júniustól napjainkig..... 26

KÖNYVAJÁNLÓ

..... 28

MIKULÁS ÜNNEPSÉG KÉPEKBEN

..... 30

IMPRESSZUM

Felelős kiadó: Telkes Róbert
Kiadó: Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság 6500 Baja, Széchenyi u. 2/c
Szerkesztő: Mándity Milán, Dr. Petz Gábor, Rózsa Gyöngyvér
Korrektor: Dr. Petz Gábor
Tördelőszerkesztő: Keresztényi Attila
Címlapfotó: ADUVIZIG

Forrás: www.specialterv.hu

Mohácsi Duna-híd

Abonyi Csaba | osztályvezető, ÁFO

A közútfejlesztési beruházások felülvizsgálatáról szóló 1239/2023. (VI. 20.) kormányhatározatban döntött a kormány arról, hogy a Mohácsi Duna-híd megvalósítása a hozzá kapcsolódó úthálózat-fejlesztéssel együtt kiemelt társadalmi, politikai, gazdaságfejlesztési jelentőségű.

A beruházás három szakaszra bontva valósul meg:

- országos közút építése új nyomvonalon, 19,5 km hosszan az 51. sz. főút csatlakozási pontja és Újmohács között,
- új Duna-híd Újmohács és Mohács között,
- új csatlakozó közút 8,5 km hosszan a Duna-híd és az M6 autópálya között.

Forrás: www.specialterv.hu

Az ADUVIZIG működési területét az I. és II. sz. szakaszok érintik. Az új, 57. sz. országos főút kezdőpontja az 51. sz. főúthoz történő csatlakozásnál épülő körforgalmi csomópontnál lesz. Az új főpálya és az 5107. jelzésű utak keresztezésénél turbó kialakítású körforgalmi csomópont épül. A Papkert-dűlő keresztezésénél szintén turbó körforgalmi csomópont létesül. A Mezőszél utca fölött a tervezett út 19+436,34 km szelvényében vasbeton híd kerül megépítésre.

Az I. szakasz közúti híddal keresztezi a Ferenc-tápcsatornát és a Karapancsai-főcsatornát. A Ferenc-tápcsatornát keresztező vasbeton műtárgy felszerkezeti hossza 234, szélessége 13,04 méter. A tápcsatorna keresztezésénél a műtárgyépítés ideje alatt biztosítani kell a megfe-

ALSÓ-DUNA-VÖLGYI
VÍZÜGYI IGAZGATÓSÁG
BAJA

lelő vízáramlás feltételeit, valamint az ott található jelentős természetvédelmi értékek védelmét. Az alsóbbrendű csatornahálózati elemek keresztvezésében a mértékadó vízforgalmi viszonyoknak is megfelelő átereszes műtárgyak kialakítására kerül sor.

A bal és jobb parti EuroVelo kerékpárutak kapcsolatát az Újmohács Mezőszél utcától, a Duna-hídon átvezetésre kerülő kétirányú kerékpársáv biztosítja.

A Duna folyamot az 1448+238 fkm szelvényben, a sodorvonalra megközelítőleg merőleges szögben keresztezi az épülő új híd. Ez a beruházás II. szakasza. Az új dunai átkelő felépítését tekintve három, egymástól dilatációs szerkezetekkel elválasztott ívhidak sorozataként

határozható meg. Az épülő nagyműtárgy a folyó medrét, a hullámtéri részeket és a bal parti I. rendű árvízvédelmi fővédvonalat is áthidalja. A bal parti hídfő a Margitta-szigeti mentesített ártéri öblötben, a jobb parti hídfő pedig közvetlenül a folyó jobb partján helyezkedik el. Két közbenő támasz épül, az egyik a bal oldali hullámtéren, a másik a Duna medrében. Az alépítmények mindegyike cölöpalapozású vasbeton szerkezet.

Az 1. sz. ártéri híd hossza 232 m, a 2. sz. 252 m. A mederhíd 272 m hosszú, a híd teljes hossza ennek megfelelően 756 m.

Az egyes hidak szerkezeti rendszere kéttámaszú, kosárfüles, alsópályás acél ívhíd, zártszekrény-keresztmetszetű merevítőtartókkal és ívekkel, ortotróp acél pályalemezzel, és kétoldali, hálózatos kialakítású ferde felfüggesztéssel. A szerkezet elsődleges teherviselő elemei S355 és S460 szilárdsági osztályú acélból készülnek. A felfüggesztési rendszert 65 mm, illetve 70 mm átmérőjű FLC (Full Locked Coil) zárt szerkezetű kábelek alkotják, melyek villás csapos kialakítással kapcsolódnak az ívtartó, illetve a merevítőtartó gerinclemezeiből kinyúló csomólemezekbe. A ferde felfüggesztések hatékonyan osztják el a koncentrált hasznos terheket a híd hosszában, csökkentve ezzel az ívekben és a merevítőtartókban jelentkező igénybevételek nagyságát. Ennek eredménye-

ként kisebb keresztmetszeti méretek alkalmazhatók. Az így kialakítható karcsú szerkezeti elemek könnyed megjelenést biztosítanak az építmények és a kisebb szerkezeti tömeg az alépítmények és az építési segédstruktúrák szempontjából is előnyös, valamint az építés és fenntartásának költségeit is kedvezően befolyásolja.

Az ártéri hidakat a bal parton erre a célra kialakított területen készítik el. Az előszerelőtér keleti oldalán található összeállító padban készítik el a keresztmetszeti elemeket, a kedvező gyártóüzemi viszonyokat megközelítő szerelő körülmények között. Az összeállított keresztmetszeteket ezután előremozgatják a festősátorba, ahol azok megkapják a korrózióvédelmi bevonatrendszert, majd továbbítják a szerelőtéren kijelölt pozícióba. A keresztmetszeteket a szerelőtéren hegesztik össze. Így jön létre a teljes pályalemez és merevítőtartók alkotta hídszerkezet. Ezzel párhuzamosan a függesztőív emelési egységeket a szerelőtér melletti ívszerelő területen állítják össze és hegesztik meg. Az ívszerelő állványokat a pályalemezre helyezik, majd ráemelik az ívegységeket. Végül meghegesztik az ívcatlakozásokat, elhelyezik a tolási segédtrácsokat és előkészítik a hidakat a helyükre toláshoz. A híd betolása 600 tonna teherbírású, szoftveresen vezérelt folyamatos tolást biztosító tolópadok segítségével történik. A tolópadok a szerelőtéren, a végleges alátámasztásoknál és az ártérbe telepített, acélcsővekből kialakított moduláris tolójármokon lesznek elhelyezve.

A mederhíd szerelése a jobb parton kialakított szerelőtéren történik és szakaszos hosszirányú betolással kerül a helyére. A szakaszos betolásra azért van szükség, mert a mohácsi vasútállomás meglévő vágányhálózata miatt a Duna jobb partján rendelkezésre álló terület nem elegendő ahhoz, hogy a teljes hídszerkezet egyben megépüljön. A jobboldali közelében három ideiglenes alátámasztást kell építeni a mederbe, annak érdekében, hogy a már elkészült hídrészt hosszirányban a Duna felé mozgatva el lehessen tolni, ezzel biztosítva a helyet a hídszerkezet további szakaszainak szereléséhez. A vízi jármókat úgy kellett elhelyezni, hogy a hajózás számára legalább 90 méter széles vízi út szabadon maradjon.

A mederpillér építése különleges technológiával történik. A kéregelemes építéstechnológia szerint a 6 egymásra épülő, szilvamag-geometriájú, 50 méter hosz-

szú és mintegy 8 méter szélességű vasbeton anyagú „medencéket” előre gyártják le. Ezt követően a mederpillér alapozásához először acélcsőveket juttatnak le a mederbe a kéregelések kontúrvonalát mentén, majd bárkák és úszódaru segítségével emelik be a megkotort mederfenékre a legelső kéregelést. Az első kéregelem lehelyezését követően történik meg a támasz cölöpözése az úszóművekről, majd a többi kéregelem elhelyezése. A vízszint fölé érve az „óriás medence” alatti talaj stabilizálása érdekében megközelítőleg 1000 m³ vízalatti betont juttatnak a kéregelem belsejébe. Ezután a medence vízteleníthető és a Duna vízszintje alatt akár 8 méterrel száraz, biztonságos munkatér áll rendelkezésre vízállástól függetlenül.

A pillér vasszerelése és kibetonozása víztelenített munkaterületen készíthető el. A pillér a vízszint feletti monolit-vasbetonszerkezetként épül, a támasz mellett lehorgonyzott bárkákról végezve a szükséges műveleteket.

A tervezett hídhoz kapcsolódóan a Duna medrében kőszórásos pillérvédelem és a jobb parton partvédelem épül.

A partvédelem műszaki kialakítása két részre osztható. A híd vetületében, a hídfő rézsűkúpjának vonalában, 34 fm hosszan az alábbiak szerint:

- osztott rézsűburkolat készül, alul 75,00 m B. f.-ig 3,5 m magas lábazati kőszórással,
- 80,50 m B. f. szintig 1:2 rézsűhajlással 80 cm vastag kőszórás és geotextília terítés,
- 80,50 m B. f. szinten 2,0 m széles padka és 2,5 m magas lábazati kőszórás,
- 84,50 m B. f.-ig 1:2 rézsűhajlással 60 cm vastag kőszórás és geotextília terítés,
- 84,50 m B. f. szinten 1,5 m széles padka és 1,5 m magas lábazati kőszórás,
- terepszintig 1:1,75 hajlással 50 cm vastag betonba rakott terméskő burkolat,
- a vízszintes felületen a hídfő és a rézsűburkolat között 15+15 cm sejtidomkő és
- homokoskavics-ágyazat és geotextília.

A híd fel- és alvízi oldalán 25-25 m-es szakaszon:

- osztott rézsűburkolat készül, alul 75,00 m B. f.-ig 3,5 m magas lábazati kőszórással,
- 80,50 m B. f. szintig 1:2 rézsűhajlással 80 cm vastag kőszórás és geotextília terítés,

Forrás: www.specialterv.hu

- 80,50 m B. f. szinten 2,0 m széles padka és 2,5 m magas lábazati kőszórás,
- 84,50 m B. f.-ig 1:2 rézsúhajtással 60 cm vastag kőszórás és geotextília terítés,
- 84,50 m B. f. szinten 1,5 m széles padka és 1,5 m magas lábazat,
- terepszintig 25 cm vastag humuszterítés + füvesített rézsú, építéskor biológiai rézsúvédelem
- A lábazatba és a kőszórás rézsúvédelemben LMA_{40/200} minőségű vízépítési terméskő kerül beépítésre, a betonba rakott kő minősége 1/3 rész LMA_{40/200} +2/3 rész LMA_{10/60}.

A pillérvédelem kialakítása pillérenként eltérő módon történik.

3. jelű mederpillér körül:

- 8 m szélességben 1,0 m vastag LMA_{40/200} vízépítési terméskő és geotextília terítés,
- 5 m szélességben 0,8 m vastag LMA_{10/60} vízépítési terméskő és geotextília terítés,
- 6 m szélességben 2x7 cm vastag RENO matrac (kővel töltve) burkolat, alsó RENO matrac alján geotextília terítéssel.

2. jelű ártéri pillér, a pillér körül:

- 6 m szélességben 0,6 m vastag LMA_{10/60} vízépítési terméskő és geotextília.

A szivárgási úthossz meghosszabbításának érdekében az árvízvédelmi töltés koronáján, az ártéri oldalon, 85 m hosszon vízzáró fal építése vált szükségessé. Az altalajszivárgások vizsgálatánál a szád-, zagy- és a résfalak gyakorlatilag vízzárónak tekinthetők, ha a szivárgási ellenállásuk – a fal vastagságának és átteresztőképességének az aránya – legalább ötszöröse a töltés talpszélessége és a vízvezetőréteg szivárgási tényezője hányadosának.

Az alkalmazott technológia lényege, hogy a fal kialakítását meghatározó rés kimarkolása a talajban mechanikus vagy hidraulikus működtetésű réselőkanál segítségével történik. A földkiemelés közben a rés megtámasztását bentonitzagy-feltöltés biztosítja. A zagyfalak a réselési technológiához hasonló módon az altalajba készített vízzáró, de korlátozott megtámasztó képességgel rendelkező falszerkezetek. Elsősorban földgátak vízzáróságának javítására, valamint környezetvédelmi feladatok megoldására (pl. talajvízben való szennyeződésterjedés meggátolására) elterjedt technológia. A résfal kialakításától annyiban tér el, hogy szerkezeti anyaga nem beton és betonacél, hanem ún. önszilárduló zagy, amely korlátozott szilárdsággal, de a betonnal gyakorlatilag megegyező vízzárósági paraméterekkel rendelkezik. A zagyfalat 80 cm-es névleges vastagsággal és 76 m B. f. talpmélységgel építették meg az I. rendű árvízvédelmi fővédvonalon.

Bajaszentistváni-csatorna medrének rendezése és a szabályozott vízvezetés feltételeinek biztosítása

Szabó Balázs | szakaszmérnök, BSZM

A 2024. szeptemberében levonuló, III. fokú dunai árhullám jelentős igénybevételt jelentett a térség vízvezető rendszereire. A Bajaszentistváni-csatorna 9+410–9+500 cskm szelvényei között a meder rézsújében buzgárosodás lépett fel, amely komoly veszélyt jelentett a védmű állékonyságára és a környező területek árvízi biztonságára.

A védekezés során a szakaszvédelem vezetése ellen nyomó medence kialakításával reagált a káros jelenségre, amelynek célja a mederben lévő víznyomás kiegyenlítése és a további buzgárosodás megakadályozása volt. Az árhullám levonulását követően a vízügyi szakemberek helyreállítási munkákat irányoztak elő a kritikus szakaszon, annak érdekében, hogy a csatorna ismét megfelelően elláthassa vízvezető és árvízvédelmi feladatait.

A helyreállítási és mederrendezési munkák a Bajaszentistváni-csatorna 9+410–9+500 cskm szakaszán 2025. szeptember 2-án kezdődtek meg és 2025. szeptember 30-án sikeresen befejeződtek.

A kivitelezés során az alábbi főbb munkarészek valósultak meg:

- Mederkotrás és a felhalmozódott humuszréteg eltávolítása,
- A mederszakasz szűrőzése két réteg, 200 g/m² súlyú geotextíliával,

- 40 cm vastag homokos kavicsréteg beépítése,
- A mederfelület 10 cm humusztakarást kapott a növényzet visszatelepülésének elősegítése érdekében,
- A csatlakozó zárt csőszakasznál monolit vasbeton előfej készült, kétsoros betétpallós elzárási lehetőséggel, amely a vízszintek szabályozását segíti.

A kivitelezés eredményeként a csatorna érintett szakasza stabilabb, jól karbantartható és vízszintszabályozásra alkalmasabb lett. A megvalósított műszaki megoldások hozzájárulnak a térség árvízi biztonságának növeléséhez, valamint a jövőbeni kontrollálható és hatékony árvízvédekezéshez.

Részt vettünk az Országos Vízirajzi Értekezleten

Dukai Dávid | osztályvezető, VAO

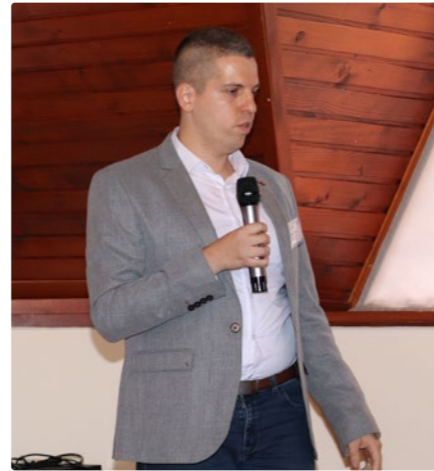
Az idei évben a vízirajzi szakágazat legrangosabb eseményét, az Országos Vízirajzi Értekezletet, a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság szervezte meg a Börzsöny szívében, Kóspallagon.

Az 1977-ig visszanyúló hagyományokkal rendelkező, sorrendben már negyvenhetedik szakágazati tanácskozáson az Országos Vízügyi Főigazgatóság, a tizenkét területi vízügyi igazgatóság, a HungaroMet Zrt., a Nemzeti Községi Egyetem, továbbá a vízirajzi műszereket forgalmazó egyes vállalkozások képviselői vettek részt. Igazgatóságunkat a rendezvényen Dukai Dávid vízirajzi és adattári osztályvezető, valamint Szőke Balázs vízirajzi ügyintéző képviselte.

Az értekezleten az OVF vezetősége és a vízgyűjtő-gazdálkodási szakágazat a vízirajzi szakterületi munkával szembeni elvárásokat, illetve az azt érintő jövőbeni feladatokat fogalmazta meg. A folytatásban a vízirajzi szakágazat irányítói beszámoltak az előkészítés alatt álló és folyamatban lévő vízirajzi tárgyú projektekről és egyéb fejlesztésekről, emellett a szakértők számos szakmai előadást tartottak, melyeket a hallgatóság részéről nagy érdeklődés kísérte.

Az eseményen a szervezők fórumbeszélgetés keretében lehetőséget biztosítottak a területi vízügyi igazgatóság számára, hogy kifejtsék álláspontjukat a vízirajzi szakterületet érintő kihívásokat, feladatokat illetően, továbbá, hogy ezek megoldására javaslatot tegyenek.

Összességében megállapítható, hogy egy kiváló szakmai rendezvényen vettünk részt, amelynek során nemcsak a vízirajzzal kapcsolatos kulcsfontosságú témákat tekintettük át részletesen, hanem lehetősé-

günk nyílt a szakterületen dolgozó munkatársainkkal is közelebről megismerkedni.

Összességében megállapítható, hogy munkatársaink egy magas színvonalú szakmai rendezvényen voltak jelen, amely nemcsak a vízirajzzal kapcsolatos kulcsfontosságú témák megvitatására adott alkalmat, hanem a szakterületen dolgozó munkatársak közötti kapcsolatépítésre is lehetőséget teremtett.

Pályorientációs nap a Sugovica Sportiskolában – A vízügy világgal ismerkedtek a diákok

Holczerné Gáspár Mónika | vízminőség-védelmi referens, VVGO

Október 18-án Pályorientációs nap keretében a Sugovica Sportiskolai Általános Iskola alsó tagozatos tanulói izgalmas és tartalmas programban vettek részt. Az eseményen igazgatóságunk munkatársai tartottak interaktív bemutatót, amely során a gyerekek bepillantást nyerhettek a vízügyi szakma egy izgalmas területébe. A bemutató különlegességét a látványos fizikai és kémiai kísérletek adták, amelyek során a tanulók játékos formában fedezhették fel a víz néhány különleges tulajdonságát. A program egyik legnagyobb sikere a mikroszkópos bemutató volt, ahol a gyerekek saját szemükkel láthatták a természetes vizekben élő, szabad szemmel nem látható apró élőlényeket – köztük különféle algákat is.

Szakértői szintű drónképzésen vettünk részt

Vas László Tamás | kiemelt műszaki referens, VAO

A képzés során kollégáink előadásokat hallgathattak meg a repülésbiztonságról és az aktuális törvényi előírásokról. Az elméleti előadásokat gyakorlatiasabbak követték, melyek többek között a speciális célú repülések tervezéséről is szóltak. A tervezésről szóló előadás anyagát a résztvevőknek saját eszközeikkel lehetőségük nyílt a gyakorlatban is alkalmazni.

A gyakorláshoz foglalt eseti légtérben a repülés megtervezésére és végrehajtására, illetve egyéb célú gyakorlásra is volt mód. Az oktatók a gyakorlórepülések végeztével a több különböző szoftverrel végzett feldolgozások folyamatát, illetve a különböző módszerekkel elérhető pontossági mérőszámokat is ismertették. Összességében elmondható, hogy a tartalmas előadások és gyakorlatok rávilágítottak a téma és a folyamatos továbbképzés fontosságára.

2025 októberében Igazgatóságunk Vízirajzi és Adattári Osztályának UAV műveletekkel (drónokkal) foglalkozó munkatársai, Somlai Donát és Vas László Tamás szakértői szintű képzésen vett részt. A képzést az Országos Vízügyi Főigazgatóság és a Közép-dunántúli Vízügyi Igazgatóság szervezte, helyszíne a gárdonyi Vízügyi Oktatási Központ volt.

2025. évi monitoringtervezési munkaértekezlet

Holczerné Gáspár Mónika | vízminőség-védelmi referens, VVGO

2025. november 12-én került sor az évi rendszeres monitoringtervezési laborértekezletre az OVF központi épületében. Az értekezleten a területi kormányhivatali laboratóriumok, az illetékes vízügyi igazgatóságok, az Országos Vízügyi Főigazgatóság VKI-monitoringgal foglalkozó munkatársai, valamint az Energiaügyi Minisztérium és a Nemzeti Népegészségügyi és Gyógyszerészeti Központ (NNGYK) képviselői vettek részt.

Az előadók röviden bemutatták a vízvédelmi feladatellátáshoz kapcsolódó aktualitásokat, a EU-VKI- és EQS-irányelvek felülvizsgálatának kihívásait és várható hatásait. Az NNGYK képviselőjétől hallhattunk egy előadást az ivóvízbiztonságról és annak kockázatalapú megközelítéséről, illetve arról, hogy melyek azok a szempontok, paraméterek, vizsgált komponensek, amiket figyelembe kell venni a vízkivételi pontoktól egészen a fogyasztóig.

Az EU-VKI felszín alatti és felszíni monitoringtevékenységekkel kapcsolatban szó esett az év végi feladatokról, a monitoringtervezés alapelveiről, a jelentési

kötelezettségekről és a határidőkről is. A monitoring véglegesítésében nagy szerepe van a kormányhivatali laboratóriumok és a vízügyi igazgatóságok együttműködésének. A felszíni vizek VKI vízminőségi monitoring vonatkozásában a programok 6 éves időszaka zárul, a Nitrát Jelentés tekintetében a 4 éves ciklus harmadik éve következik. Bemutatásra kerültek a 2020–2023 évi Nitrát Jelentés adatai a különböző víztesttípusok esetében és szó esett a VGT4 tervezés fókuszterületeiről, az időszakos víztestek jövő évi monitoringirányelveiről és a VMA2 és Forrás LIMS laboratóriumi adatkezelő program jövőbeli informatikai fejlesztéséről. Az elhangzottak alapján elmondható, hogy a 2025. évi monitoring és a 2026. évi monitoring tervezési folyamatainak előkészítése rendben lezajlott.

A megbeszélésen elhangzott, hogy a laboratóriumi rendszer racionalizálása, a kormányhivatali laboratóriumok ezzel kapcsolatos átalakítása, valamint átfogó fejlesztése már a célegyenesben van, a költségvetési tervek, erőforrásigények felmérése elkészült és azok hamarosan a döntéshozók elé kerülnek előterjesztésre.

GNSS műszerek és eljárások a gyakorlatban

Erdélyi György | geodéziai és térinformatikai referens, VAO

2025. november 11–12-én került megrendezésre először geodéziai mérőgyakorlat a vízügyi igazgatóságokon ilyen jellegű feladatot végzők részvételével. A program célja az volt, hogy a jellemzően GNSS-alapú mérési alkalmazásokat, az adatgyűjtési szemléletet harmonizáljuk, a résztvevők bővítsék látókörüket, a vízügyi alkalmazások sajátosságait, a speciális mérési körülményeket és az adatkezelés módját illetően. A terepi gyakorlat során a résztvevők az elméleti képzésben megszerzett ismereteket valós környezetben alkalmazzák, a vízügyi ágazat-

ban előírt egységes mérési protokoll (82/2024. sz. OVF főigazgatói utasítás) szerint. A gyakorlat célja, hogy a mérési folyamatok során minden résztvevő azonos módszertani elvek alapján hajtsa végre a feladatokat, ezzel biztosítva az országos szinten összehasonlítható és egységes minőségű adatállomány előállítását.

A terepi gyakorlat helyszíne a Császárvíz Gárdony és Pákozdi közötti jobb parti töltésének kb. 1,9 km hosszú szakasza, amely egyúttal kerékpárútként is funkcionál.

A terepi gyakorlat során háromféle pontszerű és egy pontfelhő mérési módszer került alkalmazásra:

- Adatgyűjtés gépjárműre szerelt GNSS-antennával, amely lehetővé teszi a gyors, nagy kiterjedésű mérési szakaszok felmérését folyamatos mozgás mellett.
- Stop and Go eljárás, amely során a mérőcsoportok előre meghatározott pontokon rövid idejű (RTK) méréseket végeznek.
- Bázis-Rover technológia, amely a helyben telepített bázisállomás és a mobil rover vevő összehangolt alkalmazásával biztosítja az adatgyűjtést.
- RTK-integrált, valós idejű SLAM-lézerszkennelvel végzett felmérés

A gyakorlat három végleges koordináta képzési technológia alkalmazására épül:

- GNSS RTK (két országos szolgáltató által üzemeltetett hálózat) mérés, amely valós idejű korrekciók felhasználásával azonnal feldolgozható mérési eredményeket biztosít.
- GNSS RTK (saját bázis) mérés, amely szintén azonnali eredményt ad, de a korrekciós adatokat a helyszínen telepített bázisállomás szolgáltatja.

- GNSS nyers adatgyűjtés és utófeldolgozás, amely a legnagyobb pontosságot nyújtja, ugyanakkor az értékelése csak a permanens állomások adatainak elérhetőségét követően, legkorábban a mérés másnapján végezhető el.

A gyakorlat végeztével kerítünk majd sort az adatok kiértékelésére. A több mérési módszerből levont tanulságok később beépíthetők a vízügyi geodéziai felmérési gyakorlatba.

A Szelidi-tavi-csatorna mezőgazdasági célú mederrendezése

Hesz Henrik | kiemelt műszaki referens, KSZM

Az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság Kalocsai Szakaszmérnöksége a nyári öntözési időszakban fokozódó öntözési igények érdekében mederkotrás munkálatokat végzett a Szelidi-tavi-csatornán. A mederkotrás feladatok Foktő, Géderlak, Dunaszentbenedek és Dunapataj települések külterületi ingatlanjait érintették, ahol a mederfenntartási beavatkozások folytonossága elengedhetetlen a térség mezőgazdasága számára.

A beavatkozás indoka

Az évről-évre gyarapodó mezőgazdasági öntözési igények miatt az igazgatóság csatornahálózatára, így a Szelidi-tavi-csatornára is jelentős terhelést rónak a növekvő vízszolgáltatási kötelezettségek. Emellett egyre inkább nehézséget okoz a klímaváltozás hatására megjelenő szélsőséges időjárási folyamatokból kialakuló vízhiány. Továbbá a Szelidi-tavi-csatorna meghatározó szelvényeiben jellemző a folyamatosan sokasodó, beszűkülő mederszakaszok megjelenése, melyek jelentős akadályt képeznek a víz természetes lefolyásában.

A vízrendszerben betöltött szerepe

A tárgyi csatorna természetes vízhozama önmagában nem elegendő a térség vízigényeinek kiszolgálásában, vízpótlása a Fúzvölgyi-főcsatorna irányából odakormányzott vízből biztosítható. Az érintett vízszolgáltatási útvonalon a vízszolgáltatási szerződésekben már lekötött vízigények aránya rendkívül magas, így a rendszer végén elhelyezkedő Szelidi-tavi-csatorna mederkapacitásának javításával és a vízszállító képesség helyreállításával a csatorna ismét alkalmassá vált arra, hogy odairányított vízkészletek révén hozzájáruljon a mezőgazdasági területek hatékony vízellátásához.

A munkálatok befejezése

A helyszíni mederfenntartási munkavégzés két ütemben valósult meg. A 7+114 – 13+025 cskm szelvények között. A mederkotrás tevékenységet mindkét ütemben alapos előkészítés előzte meg, amely magában foglalta a munkaterület növényzetének irtását, valamint a vízfolyás szelvényében akadályt képező kidőlt fák eltávolítását.

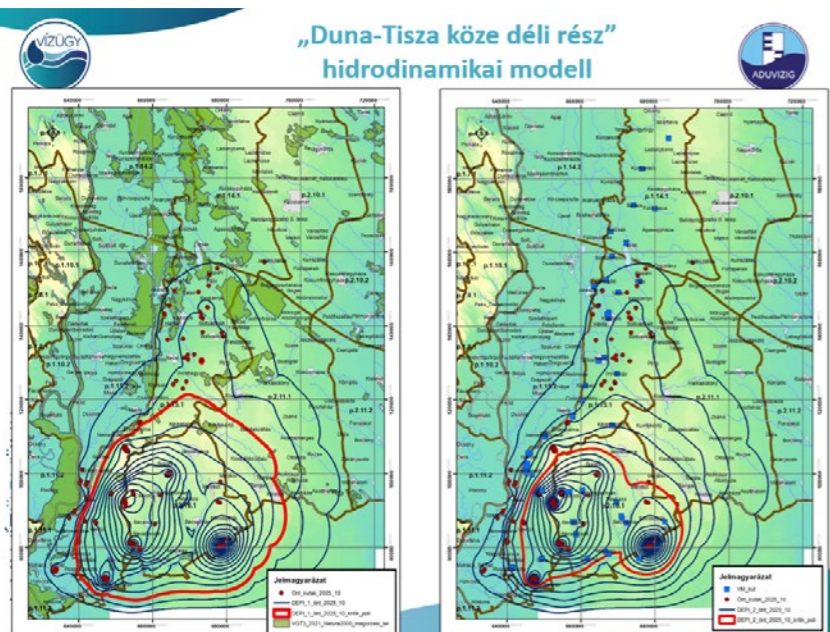
A mederkotrás a fenntartási járóúton előre haladva, egyoldali kotrasi technológiával történt, amely során a kitermelt anyag közvetlenül a csatornaparti járóút mentén került elhelyezésre. A munkálatokat mindkét esetben lánctalpas kotró végezte folyóméterenként 3 m³, összesen 27.000 m³-t meghaladó iszapmennyiség kitermelésével.

A jövőbeni mederfenntartási feladatok ellátásához indokolt a fenntartó munkagépek biztonságos közlekedése érdekében a járóút stabilizálása. Az elhelyezett iszap természetes úton történő szikkadását követően még az idei évben gépi erővel fog megvalósulni a járóút tárcsázása és szükségszerűen a gréderezése is.

Az ADU-TVT 2025. évi II. ülése

Holczerné Gáspár Mónika | vízminőség-védelmi referens, VVGO

2025. december 2-án került sor az Alsó-Duna-völgyi Területi Vízgazdálkodási Tanács évi rendszeres második ülésére. Az ülés személyes jelenléttel került megtartásra az ADUVIZIG Bajai Szakasz-mérnöksége konferenciatermében.

Az ülések alkalmával mindenkor lehetőség nyílik a tagok részéről a saját szakterületét érintő témák bemutatására. Ez esetben az ADUVIZIG munkatársai tartottak előadásokat a tanács többi tagja részére a felszín alatti vízkészletek és csapadékvíz-bevezetések témakörökben. Az első előadást Nagy Tamás kiemelt műszaki referens (VVGO) tartotta. „A felszín alatti vízkészletek változása a Duna-Tisza közti homokhátságon” című előadásából megismerhettük az ADUVIZIG működési területén lévő víztestek gyenge állapotának mutatóit, a csökkenő vízmennyiségi tendenciákat a talajvizek és rétegvizek vonatkozásában. Az okok között klimatikus és antropogén okok egyaránt fellelhetők és a bemutatott hidrodinamikai modelleken jól láthatók voltak azok a területek is, amelyeket igen súlyosan érint a felszín alatti vízkészlet csökkenése (Homokhátság, Kígyós vízgyűjtő). A jövőbeli vízkészletgazdálkodás szempontjából fontos, hogy meg kell akadályozni a vízkészletek további csökkenését, mert elérhetjük azt a pontot, amikor a folyamat már irreverzibilissé válik.

A második témakör „A csapadékvizek felszíni vízbe történő bevezetésének, illetve elszikkasztásának feltételei” volt. Az előadást Bolyán Kinga osztályvezető (TVO) tartotta. Az előadáson elhangzott, hogy a települési csapadékvizek szempontjából is jelentős a vizek helyben

tartása, helyben történő elszikkasztása. Nehézség, hogy kevés olyan jogszabály van, ami konkrétan leírja, hogy milyen esetben és milyen berendezések használatával szükséges a felszíni vízbe történő bevezetésre vagy szikkasztásra előkészíteni az összegyűjtött csapadékvizeket. Vannak jó példák ilyen berendezésekre, kis és nagy műtárgyak esetében is, de sokszor kell megbirkózni a tervezők, közútkezelők vagy a beruházók felől érkező ellenállással a beépítések tekintetében. Fontos látni azt is, hogy a csapadékeloszlási viszonyok is megváltoztak, gyakoribb a hirtelen lezúduló nagy mennyiségű csapadék, amely esetében - különösen a csapadék lehullásának első részében - kiemelten fontos a csapadékvíz megtisztítása hordalék- és olajfogó berendezésekkel. Ez főként azokon a helyeken fontos, ahol koncentrált szennyezésre lehet számítani (például nagyobb parkolók, kereszteződések, körforgalmak, vasútállomások).

Az ülés további részében a tagok elfogadták a jövő évi munkatervet és megvitatták az egyedi szennyvízkezelési megoldások támogatását segítő pályázatok ADU-TVT Szakmai Bizottság szakvéleményezésével kapcsolatos közös állásfoglalás kialakítását.

Vízrajzi tájékoztató 2025 III. negyedéről

Horváth Kamilla | kiemelt műszaki referens, VAO

Júliusban szélsőségesen alakult a vízjárás a folyam bajai szelvényében. A hónap első napjaiban csaknem a havi kisvíz (1994–2023. közötti júliusokban észlelt legalacsonyabb, 75 cm-es vízállás) szintjéig csökkent a vízállás.

A Duna vízjárása

Július első hetében a legfontosabb felső-dunai vízgyűjtőkre jelentős mennyiségű csapadék hullott: a július 10-ét megelőző 6 napban az Inn torkolata felett 20,2 mm, az Inn vízgyűjtőjén 66,7 mm, a Traun és az Enns vízgyűjtőin 83,8 mm, a Bécsi medencében 48,8 mm. A lehulló csapadékmennyiség által előidézett többletvízhozam július 10-én érte el a bajai szelvényt, és július 12-ig mintegy 170 cm-es vízállásemelkedést okozott, a legmagasabb vízállás ekkor 279 cm volt. Július 19-ig apadt, majd az ez előtti napokban hullott csapadék (6 nap alatt mintegy 20-40 mm a felső-dunai vízgyűjtőkön) következtében mintegy 90 cm-es emelkedés volt megfigyelhető. Ezután július 24-ig, 192 cm-es vízállásig apadt a folyam.

A következő pár napban lassú ütemben emelkedtek a vízállások, majd a hónap végén számottevő árhullám indult el a folyamon. A bajai szelvényben július 28-án kezdett el intenzíven áradni, az ezt megelőző napokban ismét jelentős mennyiségű csapadék hullott a Felső-Dunán: 6 nap alatt az Inn torkolata felett 42,5 mm, az Inn vízgyűjtőjén 58 mm, a Traun és az Enns vízgyűjtőin 62,9 mm, a Bécsi medencében 39,9 mm. Az árhullám tetőzése végül augusztus 2-án követke-

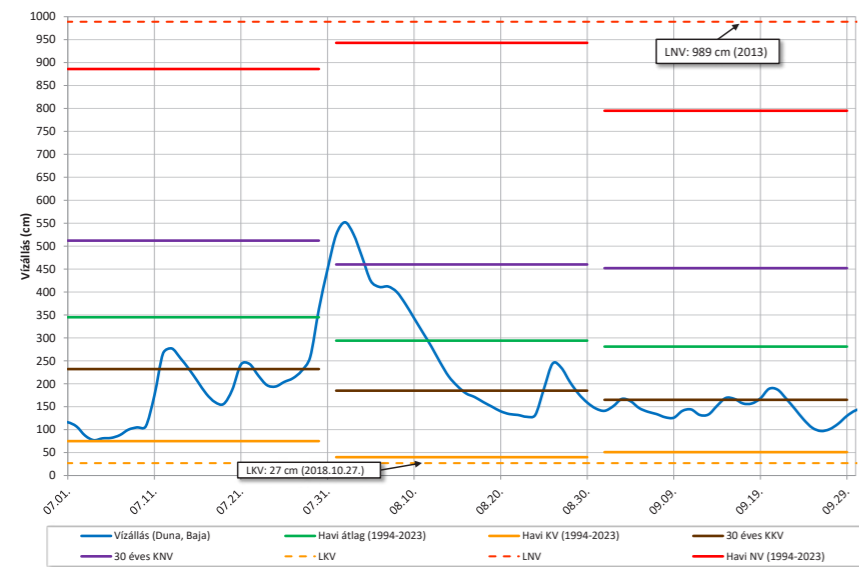
zett be, 553 cm-es vízállással. Ez egyben a tárgyidőszak és a 2025. év eddigi legmagasabb vízállásának bizonyult.

Ezt követően nem érkezett számottevő hozzáfolyás a folyamba, ezért augusztus 5-ig, 410 cm körüli vízállásig apadt a folyam. Az apadás ezután augusztus 23-ig tartott, amikor a vízállás 127 cm-ig csökkent. Az ezt megelőző 6 napban számottevő csapadék hullott a Felső-Duna fontosabb vízgyűjtőin, ennek hatására augusztus 24-től 26-ig, 246 cm-ig emelkedett a vízállás. A hónap utolsó napjaiban apadás volt megfigyelhető.

Szeptemberben a vízállások mindvégig 200 cm alatt alakultak. A folyam vízjárása időnként áradóba fordult, köszönhetően a Felső-Duna fontosabb vízgyűjtőire hullott csapadékmennyiségnek, ugyanakkor jelentős hozzáfolyás nem táplálta a Duna vízhozamát a hónap során. A legmagasabb vízállás, 192 cm, szeptember 20-án adódott, ezt követően hosszabb, elnyújtott apadás alakult ki. A vízállás egy hét alatt mintegy egy métert csökkent, a völgyelés szeptember 26-án következett be, 97 cm-es vízállással.

Hidrometeorológiai helyzet az ADUVIZIG területén

Július 7-én markáns hidegfront érkezett, ami országszerte viharos szel, záporokat és zivatarokat okozott, ugyanakkor olyan térség is akadt, ahol csak elenyésző mennyiségű csapadék hullott. A legtöbb csapadék július 6–9. között az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság középső területein hullott, például Dusnokon összesen 70 mm, amelynek éppen a felét egyetlen nap alatt, július 8-án rögzítettük, illetve Fajszon összesen 74,7 mm, amelyből 49,1 mm esett 8-án (egyben ez volt a hónapban észlelt legnagyobb napi csapadékösszeg is). A legkevesebb csapadék a déli területeken jelentkezett ezekben a napokban: több állomáson is 10 mm-nél kevesebbet észleltünk. A hónap derekán és második felében is előfordultak csapadékos napok, azonban a legtöbb területen a hónap elejéhez képest elenyészőnek bizonyult a további csapadékmennyiség. Jelentősebb esőzések már csak elszórta, kisebb területekre koncentráldva alakultak ki. Összességében a hónap végére jelentős eltérések alakultak ki az egyes területek között a lehullott csapadékmennyiség tekintetében.

A Duna vízjárása a bajai szelvényben, 2025. III. negyedévében

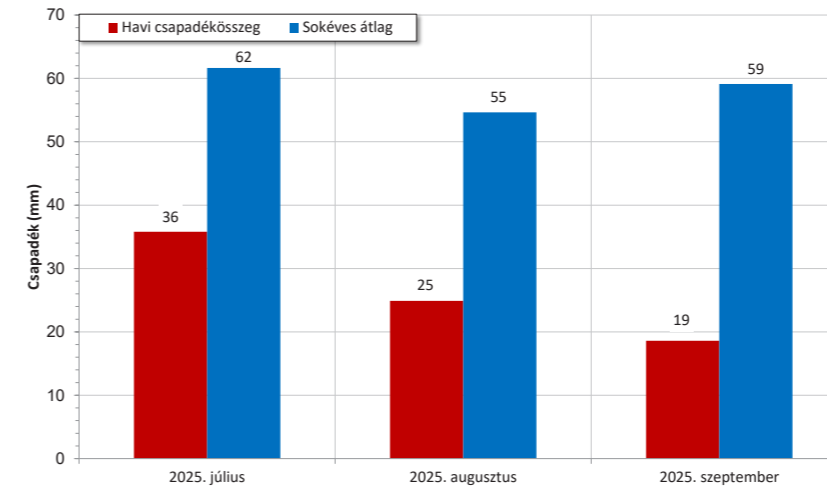
Augusztusban jelentősebb esőzés először 2-án érte el a térséget: ezen a napon egyes északi részterületeken mértünk 10-12 mm-t elérő mennyiséget. Ezt követően augusztus 16-17-én érte el az igazgatóság működési területét újabb csapadékesemény. Ezekben a napokban a déli tájakon érkezett nagyobb mennyiség (pl. Újmohácson 41,6 mm, amely egyben a hónap legmagasabb napi csapadékösszege is volt), több területen viszont csak elenyésző mennyiséget vagy akár teljes szárazságot észleltünk. Augusztus 30-án ismét többfelé 10 mm körüli csapadékmennyiség hullott. A hónap végére jelentős eltérések alakultak ki az egyes területek között a lehullott csapadékmennyiség tekintetében. A legtöbb csapadék az igazgatóság déli területein hullott, a legkevesebb pedig északon.

Szeptemberben jelentősebb esőzés csak egyetlen napon, szeptember 14-én alakult ki, ugyanakkor ezen a napon is főként igazgatóságunk északi és középső területein hullott számottevő mennyiségű csapadék, míg délen olyan térségek is adódtak, ahol ugyanezen a napon 5 mm-nél kevesebbet észleltünk. Ezen kívül nem fordult elő nagyobb csapadékesemény, de több napon észleltünk 5 mm-nél kisebb esőzéseket. A hónap végére jelentős eltérések alakultak ki az egyes területek között a lehullott csapadékmennyiség tekintetében. A legtöbb csapadék az igazgatóság északi területein hullott, míg a legkevesebb a déli határon.

Az idei évben a július, az augusztus és a szeptember is az ilyenkor szokásosnál melegebb volt. Július folyamán két ízben is hőségriasztást rendelt el az országos tisztifőorvos:

- Június 30-án 00:00 órától július 7-én 24:00 óráig másodfokú,
- Július 20-án 0:00 órától július 24-én 24:00 óráig szintén másodfokú, azt követően július 26-án 24:00 óráig harmadfokú hőségriasztást rendeltek el

Ezen kívül augusztus 14-én 00:00 órától augusztus 17-én 24:00 óráig harmadfokú hőségriasztást rendelt el az országos tisztifőorvos. A július 1-7. közötti időszakban az igazgatóság működési területén mért legmagasabb hőmérséklet 39,1 °C-ra adódott, a július 20-26. közötti időszakban pedig többször is mértünk 37 °C körüli értékeket. Az augusztusi hőségriasztás idején az igazgatóság működési területén

Havi csapadékösszegek az ADUVIZIG területén, 2025. III. negyedévében

Az extrém éghajlati indexek júliusban az alábbiak szerint alakultak a bajai meteorológiai állomáson (zárrójelben a sokéves átlagértékkel):
 Hőségnapok száma (amikor a maximumhőmérséklet 30 °C feletti): 18 (12)
 Forró napok száma (amikor a maximumhőmérséklet 35 °C feletti): 3 (2)

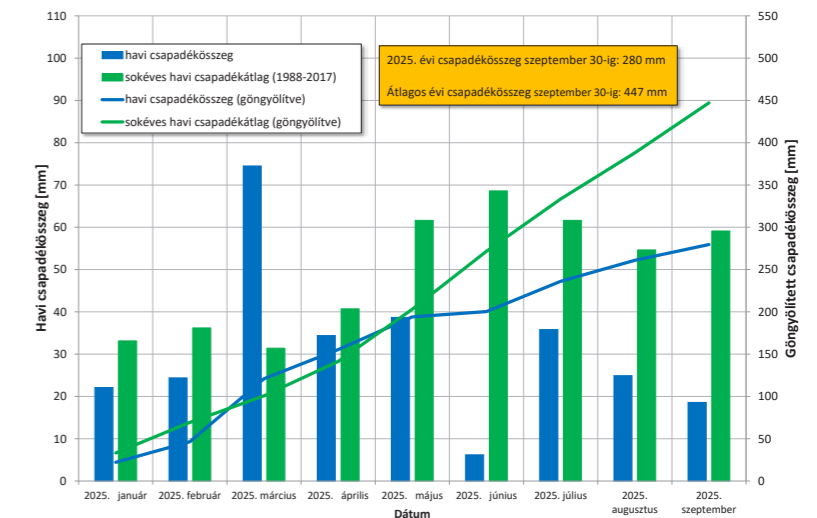
Az extrém éghajlati indexek alakulása augusztusban:

- Hőségnapok száma: 16 (11)
- Forró napok száma: 5 (2)
- Az extrém éghajlati indexek alakulása szeptemberben:
- Hőségnapok száma: 8 (2)
- Forró napok száma: 0 (0)

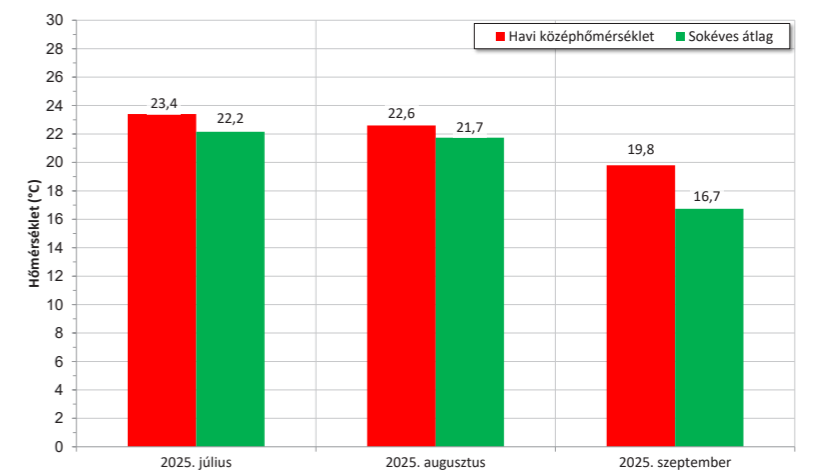
Szeptemberben ezen kívül 21 nyári nap is előfordult (amikor a maximumhőmérséklet 25 °C feletti), így lényegében a hónap több mint felében magas volt a hőmérséklet. Idén július elejére már többhavi csapadék (71,4 mm) hiányzott a térségből, és ez a tendencia a nyári hónapokban sem változott. Júliusban és augusztusban mintegy 26-30 mm-rel kevesebb csapadék esett területi átlagban, mint amennyi ezekben a hónapokban a sokéves átlag alapján jellemző.

mért legmagasabb hőmérséklet 39,0 °C-ra adódott.

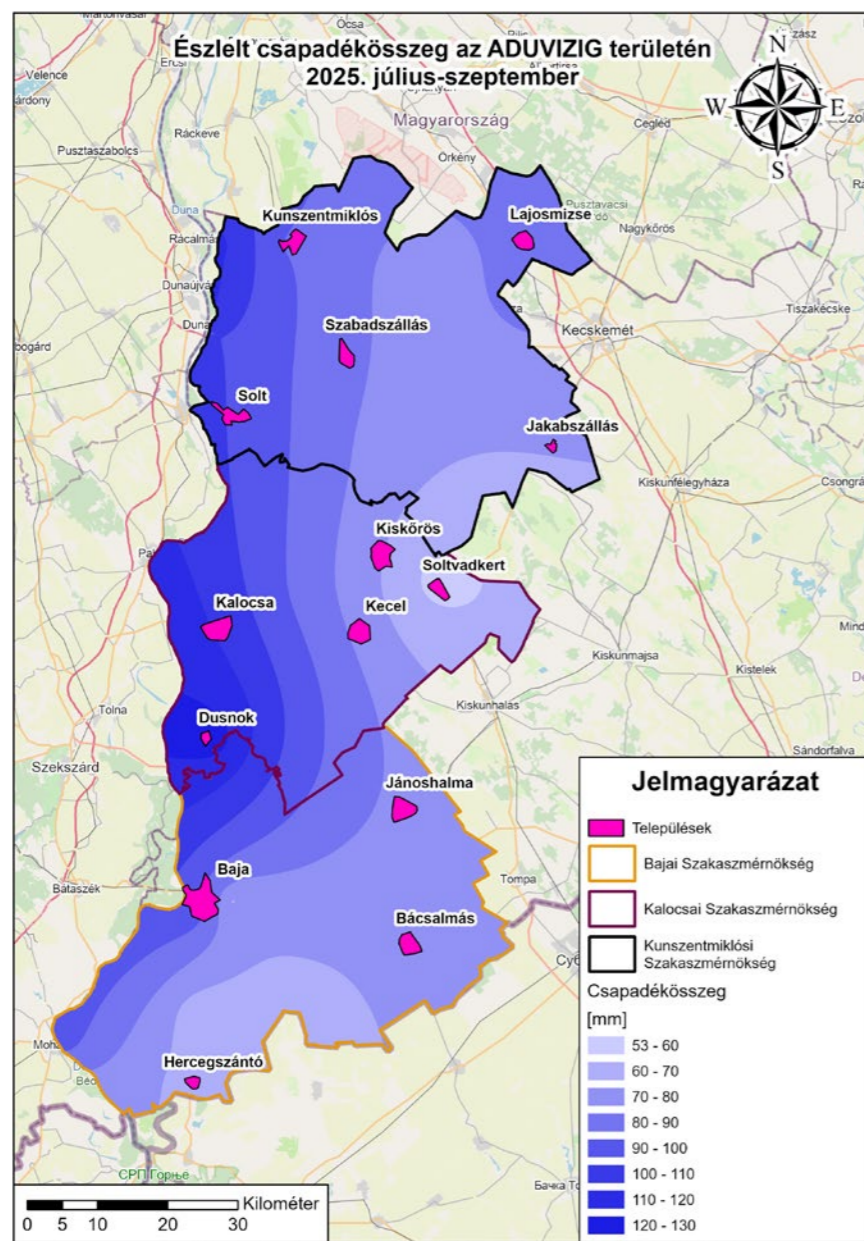
Az ADUVIZIG-en 1939 óta jegyezzük a havi középhőmérsékleteket. Az idei nyár a szokásosnál melegebbnek bizonyult: az 1988–2017. évekre jellemző sokéves nyári átlag 21,4 °C, míg idén 22,9 °C-re adódott az átlaghőmérséklet, amely 1939 óta az 5. legmagasabb érték. Az idei szeptember is kiemelkedően melegnek bizonyult: a mérések kezdete óta a jelenlegi szeptember havi középhőmérséklet a 4. legmagasabbra adódott.

A csapadék alakulása a 2025. évben, szeptemberrel bezárólag

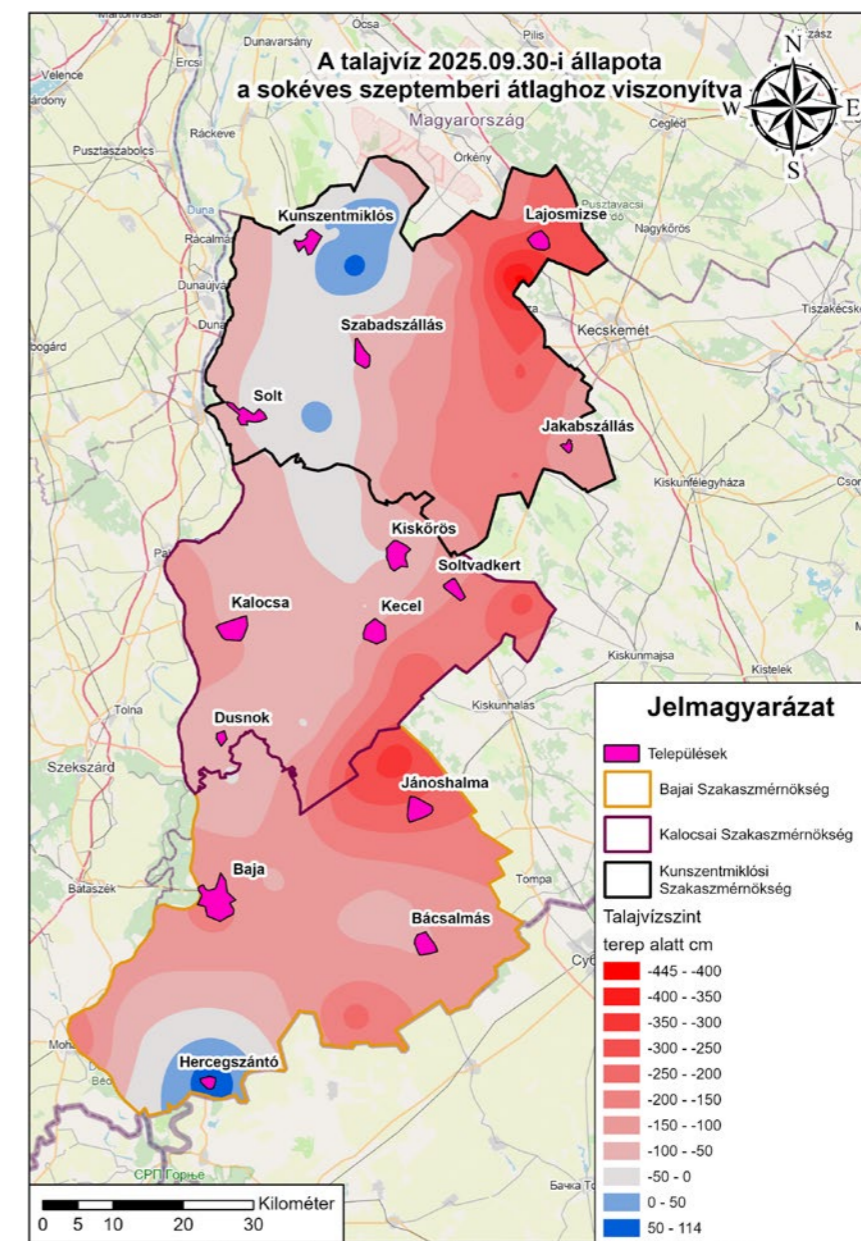
Havi középhőmérsékletek az ADUVIZIG területén, 2025. III. negyedévében

Ezt követően szeptemberben még kevesebb csapadék hullott, ami a szokásos mennyiségtől mintegy 40 mm-rel maradt el. A vízhiány mértéke így szeptember végére 167,2 mm-re adódott.

Mindhárom hónapban előfordultak olyan csapadékesemények, amelyek során kis területen esett legfeljebb néhány nap leforgása alatt nagyobb mennyiségű csapadék, míg más területeken alig alakult ki esőzés, és adódtak olyan területek, ahol a havi csapadékösszeg nem érte el a 10 mm-t sem. A három hónap közül szeptemberben hullott a legkevesebb csapadék. A teljes időszak összesített csapadékmennyisége az

egy meteorológiai állomásainkon 52–129 mm között alakult. A legkevesebb csapadék Lajosmizsén, a legtöbb Dusnokon esett. A nem egyenletes eloszlású csapadékviszonyok és a hosszabb, csapadékmentes időszakok kedveztek az aszály kialakulásának. Július elején az igazgatóság működési területén erős aszály uralkodott, majd alig néhány nap alatt nagy területen rendkívüli aszály is kialakult. A július 7-én érkező hidegfront hatására nagyobb térségek is aszálymentessé váltak, ugyanakkor a déli területeken továbbra is erős aszály uralkodott. A hónap második felében ismét súlyosbodott az aszályhelyzet, az aszálymentes

területeken fokozatosan eluralkodott és erősödött az aszályosság. Augusztus folyamán időnként előfordult, hogy a lokális jellegű csapadékesemények hatására némileg enyhült az aszály, vagy kisebb területeken átmenetileg meg is szűnt, viszont ezeket az időszakokat követően ismét hamar visszaállt a kedvezőtlen aszályhelyzet. A tendencia szeptemberben is folytatódott, a hónap jelentős részében az igazgatóság működési területén erős és rendkívüli aszály váltakozott. A nem egyenletes csapadékeloszlás és a kis mennyiségű csapadék következtében ezekben a hónapokban többnyire csökkenő talajvízszintek voltak megfigyel-

hetők, csak egyes sekély víztükrű kutakban reagált átmenetileg a talajvízszintek alakulása a lehullott csapadékmennyiségre. Az igazgatóság kezelésében lévő talajvízkutak többségében viszont csökkenő vagy stagnáló talajvízszintek alakultak ki az elmúlt hónapokban. Az átlagostól jelentősen elmaradó vízszinteket az Illancs nyugati részén, továbbá a Kiskun-sági-homokhat északkeleti részén, valamint Kunbaja, Kéleshalom, Mohács és Uszód térségében regisztráltunk. Az átlagos értékeket meghaladó vízszintek Kunszentmiklós környékén, Solton, valamint Hercegszántón észlelhetők.

2025. évi őszi felülvizsgálat az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóságon

Mayer Alexandra | árvízvédelmi referens, ÁFO

Az Alsó-Duna-völgyi Vízügyi Igazgatóság szemlebizottsága 2025. október 9-én és 10-én megtartotta az árvízvédelmi fővédvonalak, valamint a vízrendezési, vízhasznosítási főművek őszi felülvizsgálatát.

Az első nap szakmai egyeztetéssel telt a Deák Ferenc-zsilip konferenciatermében, ahol szó esett a fejlesztési célokról és azok megalapozásáról, valamint az elmúlt évben végzett beruházási, fenntartási munkákról.

Telkes Róbert igazgató nyitóbeszédében elmondta, hogy a szakmaiság erősítése érdekében nagy szükség van az igazgatóság legtöbb szakirányát megszólító közös egyeztetésekre. A bevezető sorok után köszöntötte az ADUVIZIG egykori műszaki igazgatóhelyettesét Zellei Lászlót, aki a nap felkért szakmai támogatója volt. A továbbiakban Mándity Milán műszaki igazgatóhelyettes foglalta össze az elmúlt év eseményeit, az elért eredményeket, majd ismertette a felülvizsgálati programot.

sajátosságairól, a vízhasznosítás jelenlegi jellemzőiről. Ezt követően a Dunát érintő jelentős vízgazdálkodási kérdésekről, különösen a kisvízszintek csökkenésének és a meder süllyedésének kedvezőtlen hatásairól hangzottak el gondolatok. Végül a folyók vízhasznosítási lehetőségeit támogató és fejlesztő, a vízviSSzatartást előtérbe helyező folyógazdálkodási lehetőségekről hangzott el általános tájékoztatás.

A fejlesztések megalapozása érdekében Király Zsolt vízrendezési és öntözési osztályvezető előadásában ismertette, hogy az elmúlt évben több állomáson a maximális belvízszint feletti vízszinteket tartottak. Az öntözéses gazdálkodás terjedésével nem csak az öntözött területek nagysága, hanem a vízigények is növekednek. Ezáltal új csatornákat és csatornaszakaszokat vonnak be öntözésbe, így a fenntartási munkák is növekednek. A 2025-ös évben 49 db rendkívüli öntözési igény érkezett igazgatóságunkhoz.

A három évvel ezelőtti nulla kérelemhez képest ez számottevő növekedésnek mondható.

Az előadás-sorozatot Abonyi Csaba árvízvédelmi és folyógazdálkodási osztályvezető kezdte meg, amelyben a dunai vízviSSzatartás lehetőségeiről és korlátairól szóló rövid ismertető hangzott el. Az előadásban szó esett a magyarországi alsó Duna-szakasz

Dukai Dávid vízrajzi és adattári osztályvezető betekintést adott a vízgazdálkodási fejlesztési célok szakmai alapjainak megteremtésébe. Előadásában ismertette, hogy egyes részvízrendszerek fejlesztési terveihez megalapozó hidrometeorológiai anyagrések készültek. A jelenlegi vízigények pontos meghatározása érdekében vízmérlegszámítási metodikát készített, mely alapján megszerkesztette a fejlesztési területek főcsatornáinak vízkészlet-gazdálkodási hossz-szelvényét. További feladatként meg kellett határozni a jövőbeni vízigények várható növekedését, mely három módszerrel történt: potenciálisan öntözhető területek ellátása elméleti és gyakorlati megközelítésből, valamint az öntözési igények extrapolálása a vízbevezetések és vízkivezetések alakulásának vizsgálatával és érzékenységvizsgálattal. A módszerek közül a legutóbbi került elfogadásra. További jövőbeni feladat lesz a hossz-szelvények adatbázisának kiegészítése és naprakészen tartása, a vízhasználatok mérése, vízforgalmi feltárással, valamint a statikus vízkészletek számítása. Előadása végén említést tett a havi hidrometeorológiai tájékoztató vizuális megújításáról és a vízrajzi évkönyv kidolgozásának előrehaladásáról is.

A következő négy előadó a fejlesztési területeket és eredményeiket mutatta be. Először Fegyver Gábor a Kunszentmiklósi Szakasztechnika területi műsza-

ki referense ismertette a Kiskunsági-főcsatornával kapcsolatos problémákat, nehézségeket. A jelenlegi állapot pontosabb megismerése céljából egydimenziós hidrodinamikai modellt készített. A modell eredményei, a tapasztalatok és az igények figyelembevételével megoldási javaslatokat fogalmazott meg konkrét számokkal alátámasztva. A medertározási lehetőségek vizsgálatához morfológiai jelleggörbéket készített bögéknként, és emellett egy mederkostrási terv vázlatát is bemutatta. A terv részeként feltüntetésre kerültek a kikotorandó anyagmennyiségek, és a problémás szakaszok is. A kostrási terv ellenőrzése céljából a modellben módosított geometriával a vízvezető képesség vizsgálatára is sor került.

A témakör második előadója Szabó Gergely, a Bajai Szakasztechnika területi műszaki referense volt. Előadása keretében bemutatásra került a Margitta-sziget jelenlegi vízgazdálkodási helyzete, valamint fejlesztési lehetőségei. A Margitta-sziget vízrendszerét is érintő hidrometeorológiai változások miatt a térség vízpótlása gravitációs úton csak korlátozott mértékben lehetséges, így szükségessé vált az új vízpótlási, illetve vízmegtartási lehetőségek vizsgálata. A bemutatott fejlesztési javaslatok jelenleg koncepcióterv szintjén állnak, így részletesebb felmérési és tervezési fázisok elvégzésére is szükség van a jövőben, azonban az egyes beavatkozások

részleges megvalósítása is pozitív hatást gyakorolhat a térség vízháztartásának alakulására. Papp Sándor, a Műszaki Biztonsági és Hajózási Szolgálat szolgálatvezetője ismertette a Kandafoki vízkivételi mű üzemeltetési lehetőségét alacsony dunai vízállás esetén biztosító műszaki megoldások lehetőségeit. Megoldást adhat egy megfelelő teherbírású

és méretű úszómű tervezése és építése a makói és a szegedi példa alapján, vagy a jelenlegi szivattyú cseréje szükséges nagyobb emelőmagasságú és esetleg nagyobb kapacitású szivattyúra.

A téma negyedik előadását Juhász Norbert, a Vízügyi és Öntözési osztály vízrendezési referense tartotta a Ferenc-tápcsatorna vízpótlási lehetőségének kialakításáról a Deák Ferenc-zsilip környezetében.

A délutánt a nap felkért szakmai támogatója, Zellei László úr előadása nyitotta, aki bejelentette az előző előadásokban bemutatott fejlesztésmegalapozási munkákba, így azt fogalom meghatározásokkal, fejlesztési lehetőségekkel egészítette ki. Hozzászólását kérdésselvetésnek szánta, amit majd a szakmai munkaközösségeknek lesz lehetősége a jövőben megtárgyalni. A nap befejezéseként igazgatóságunk három szakaszmérnöke mutatta be a 2025. évben a területükön elvégzett munkálatokat, fejlesztéseket. Kesik József Kunszentmiklósi szakaszmérnök előadása során bemutatta a Kunszentmiklósi Szakaszmérnökség 2025. évi munkáit. A mederfenntartási munkák mellett a mőtárgyak felújításaira és a csatornaórtelepeken történt fejlesztésekre is kitért. Szó esett a "Vizet a tájba" program keretében történt elárasztásokról és az aszályvédelmi akcióterv kapcsán elvégzett munkákról. Említést tett a közfoglalkoztatási programban végrehajtása során felhasznált

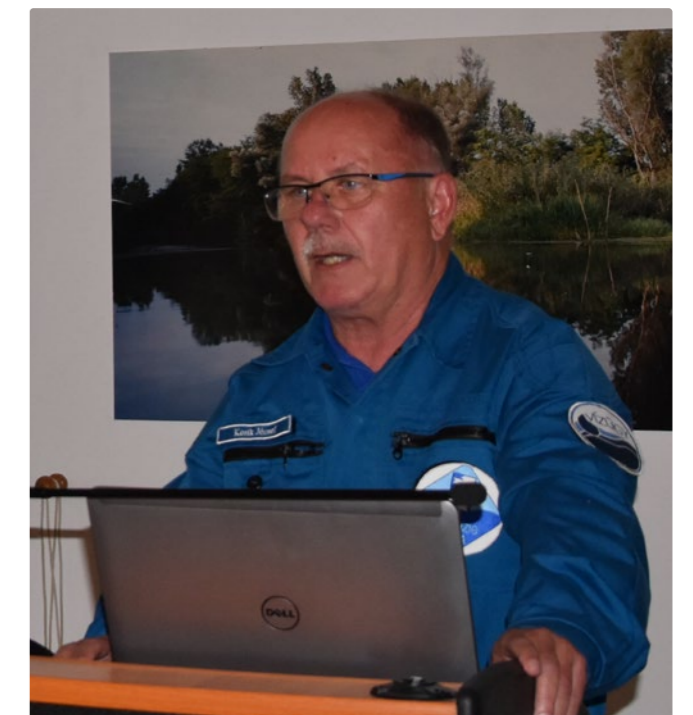
anyagokról is. Előadása végén ismertette a további terveket, az év hátralévő részében várható munkákat és a tervezett felújításokat.

Balaskó Szilvia kalocsai szakaszmérnök beszámolójában elmondta, hogy szakaszukon jelentős figyelmet kaptak a töltésfenntartási és mederkarbantartási feladatok, köztük a kotrési, kaszálási és mőtárgyjavítási munkák. A közfoglalkoztatás keretében több ezer munkaórát fordítottak a gátórtelepeken, mőtárgyak és csatornák karbantartására. A 2026-os évre több nagyobb fejlesztést terveznek, például mőtárgykonstrukciót, a töltéskorona rendezését a burkolatlan szakaszokon és a csatornák mederkotrását a vízviszszatartási lehetőségek javítása érdekében.

Szabó Balázs bajai szakaszmérnök beszámolt arról, hogy a szivattyútelepeken, erdőművelésben, vízrendezési és vízhasznosítási műveken, árvízvédelmi műveken 2025-ben milyen fenntartási feladatokat végeztek el. Beszélt a vízhasználatok alakulásáról, a migrációs nyomás kezelésével összefüggő létesítményekkel kapcsolatos feladatokról, a 2024. évi őszi árvíz utáni helyreállításról, a védelmi készülségről, a vizet a tájba programról, oktatásról, a Mohácsi Duna-híd építéséről, a közfoglalkoztatásról és a völgyzárógáták ellenőrzésének feladatairól.

A vízkárelhárítási művek, gépek, eszközök és anyagok éves felülvizsgálatának második napján a bizottság tagjai megtekintették a felülvizsgálati program

szerint előzetesen meghatározott, az igazgatóság területén található létesítményeket. A felülvizsgálat során a területileg illetékes csatorna- és gátörök helyszíni jelentést adtak az év közben elvégzett munkákról és azok eredményeiről a bizottság részére. A felülvizsgálat eredményeit összegezve a szemlebizottság megállapította, hogy az árvízvédelmi fővédvonal védképessége és a csatornák vízellátottsága megfelelő, a vízkárelhárítási feladatok ellátását ellehetlenítő körülmény nem volt tapasztalható.

Háromoldalú jeges találkozó

Dukai Dávid | osztályvezető, VAO

A magyar, horvát és szerb központi és helyi jégvédekezési összekötő szervek és szakértők a felek megállapodásaiban foglaltaknak megfelelően 2025. december 9-én és 10-én háromoldalú találkozót tartottak.

A rendezvény házigazdája a szerb Fél volt, a találkozót a felek Bácsalánkán tartották meg. A résztvevők a jégvédekezési szempontból közös érdekű magyar-szerb-horvát (Dunaföldvár és Vukovár közötti) Duna-szakaszon az előttünk álló téli időszakban esetlegesen kialakuló, árvizek okozására alkalmas jégtorlódások, jégtorlaszok elleni védekezés feltételeit egyeztetették.

A tárgyaláson az összekötő szervek kölcsönösen tájékoztatták egymást a pillanatnyi hidrometeorológiai helyzetről és a hosszú távú előrejelzésekről. Ugyan a jelenlegi előrejelzések alapján 2025/2026 tele a sokévi átlagnál valamivel melegebbnek ígérkezik, a szakértők egyetértettek abban, hogy a hosszú távú előrejelzésekben rejlő bizonytalan-

ságokra, valamint az esetlegesen bekövetkező szélsőséges meteorológiai eseményekre és a várhatóan alacsony vízállásra való tekintettel az előttünk álló téli időszak második felében a dunai jégjelenségek kialakulásának lehetőségét nem lehet kizárni. A magyar-szerb és magyar-horvát határvízi bizottság elnökei által aláírt megállapodásnak megfe-

lelően a magyar fél a Dunaföldvár - országhatár közötti közös érdekű Duna-szakaszra négy darab jégtörő hajót biztosít, melyek közül kettő darab jégtörő hajó szükség szerint a közös érdekű szakasz országhatár és Vukovár közötti részén végez jégtörést. Ugyanezen megállapodás értelmében amennyiben a hidrometeorológiai előrejelzések intenzív jégzajlásra, illetve jégbeállásra utalnak, és a teljes magyarországi Duna-szakasz jéghelyzete, valamint a műszaki lehetőségek azt megengedik, úgy a magyar Fél megvizsgálja annak lehetőségét, hogy a fent megadott kettő darab hajón kívül további jégtörő hajók kerüljenek levezénylésre az országhatár Vukovár közötti közös érdekű Duna-szakaszra.

A háromoldalú találkozón a szakértők megállapodtak a Horvátország és Szerbia területén található Duna-szakaszon esetlegesen szükségessé váló jégtörési feladatok elvégzéséhez szükséges műszaki feltételek biztosításában, beleértve többek között a szükséges ivóvíz-, áram- és üzemanyagvételezést, a határátléptetés kérdését és a háváriahelyzet esetén végrehajtandó feladatokat is.

A felek megállapodtak abban, hogy a 2026/2027. évi jégvédekezési előkészítő tárgyalásra 2026. decemberében, Magyarország területén kerül sor.

Jubileumi évfordulók igazgatóságunkon

Október hónapban különleges mérföldkőhöz érkezett igazgatóságunk két munkatársa. Antal Ferenc szerezőipari szakmunkás, a Műszaki Biztonsági és Hajózási Szolgálat munkatársa 30 éve, míg Máriy Adrienn felszíni vízkészlet-gazdálkodási ügyintéző, a Vízügyi és Vízügyújtó-gazdálkodási Osztály kolléganője 25 éve erősíti munkájával szervezetünket.

A jubileumi alkalomból Telkes Róbert igazgató úr nyújtott át oklevelet, kifejezve köszönetét és elismerését a hosszú évek óta tartó eredményes munkavégzésért.

Munkatársainknak gratulálunk, jó egészséget és további sikereket kívánunk!

Főigazgatói elismerés nemzeti ünnepünk, október 23. alkalmából

Láng István úr, az Országos Vízügyi Főigazgatóság főigazgatója nemzeti ünnepünk, október 23. alkalmából kiemelkedő és példamutató szakmai munkája elismeréseként Hesz Henriket, a Kalocsai Szakaszmérnökség kiemelt műszaki referensét SZAKTERÜLETI ÉREM elismerésben részesítette.

Oktatás 2025. júniustól napjainkig

Pintér Judit | kiemelt funkcionális referens, IJO

Az idei évben a nagyobb létszámú, örszemélyzet részére szervezett milléri képzések igazgatóságunk vonatkozásában a nyár, illetve az ősz folyamán valósultak meg. A saját dolgozókon túl minden képzési alkalom esetében másik vízűgy (OVF, KDTVIZIG, DDVIZIG) is részt vett a képzésen, ezzel növelve az igazgatóságok közötti együttműködést.

Idén harmadik alkalommal, november 17-én ismét megtartottuk „A vízkárelhárítás elméleti alapjai” című képzést a Bajai Szakasz-mérnök-ség konferenciatermében. Oktatóként a jelentős árvízvédelmi ismeretekkel rendelkező kollégánk, Tamaskó Dénes adta át a tudását azok számára, akik a tavaszi időpontokban munkahelyi elfoglaltság, betegség miatt nem tudtak részt venni, illetve azon újonnan belépő közalkalmazottaknak, akiknek a továbbképzési ciklusa a tavaszi időpontot követően kezdődött.

A 2025. évre tervezett e-learning-képzések teljesítése is minden dolgozó részéről megtörtént. A kötelező képzéseken túl a munkavégzéshez kapcsolódó, jogszabályok által kötelezően előírt továbbképzések nagy része is az év második felében valósult meg. Ilyen volt többek között a munkavédelmi képviselők kötelező továbbképzése, mely során elsajátították a munkavédelemre vonatkozó jogszabályi előírásokat, változásokat, felelevenítették ismereteiket.

Öt fő részvételével fakitermelő képzés valósult meg, mely során a résztvevők megismerkedtek az erdei fa- és cserjefajtákkal, a motorfűrészek szerkezetével, karbantartásával és kezelésével. A faki-

termelés módszerét a gyakorlatban sajátították el. Munkájuk során magabiztosan, a jogszabályban előírtaknak megfelelően tudják használni a rájuk bízott fűrészeket.

Az igazgatóság minden szakasz-mérnök-ségét érintette a szolgálati célú kisépítési vezetői képzés, összesen 12 fő részvételével. Ez szintén a résztvevők munkájához kapcsolódó munkavédelmi elvárás a vízen történő közlekedéshez, munkavégzéshez.

Műszaki és gazdasági területen dolgozó kollégák szintén részt vettek az évente kötelező mérnökkamarai illetve mérlegképes könyvelői továbbképzéseken online formában. Igazgatóságunk támogatásával az idén nyáron két fő a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Víz-tudományi Karán építőmérnöki, egy fő az Eötvös Loránd Tudományegyetemen munkajogi szakjogász szak-képzettséget, további egy fő mérlegképes könyvelői szakképesítést szerzett. Tanulmányaik sikeres befejezéséhez gratulálunk!

Igazgatóságunk jelenleg is támogatja egy fő földmérő és földrendező mérnök, két fő építőmérnök, egy fő gazdálkodási és menedzsment képzését és két fő vízkárelhárítási mesterképzését.

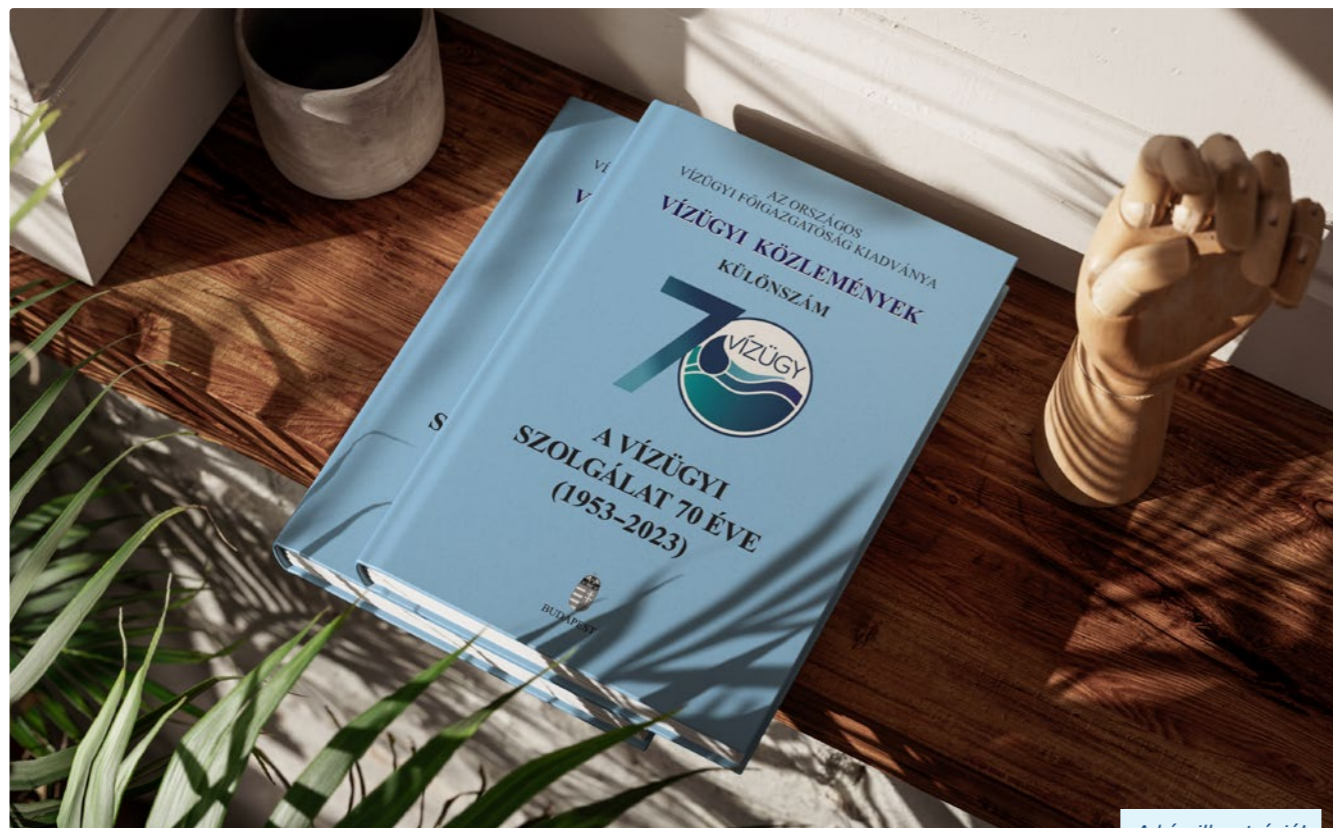
A jövő évre az egységvezetőktől bekért oktatási, képzési javaslatok is azt mutatják, hogy szükséges a közalkalmazottak képzése a jó színvonalú, jogszabályoknak is megfelelő munkavégzéshez

A vízügyi szolgálat 70 éve (1953–2023) A Vízügyi Közlemények különszáma

Dr. Szlávik Lajos

A vízügyi szolgálat 2023. október 1-én ünnepelte megalakulásának 70. évfordulóját. Elhatározás született, hogy a jeles eseményről a szolgálat szakfolyóirata, a Vízügyi Közlemények különszámot jelentessen meg. A hét évtizedre való visszatekintés az eltelt idő szakmai történetét is görcső alá vette. Észszerű döntés volt alaposan áttekinteni a hetven év vízügyi történetét, számot vetve a sikerek és kudarcok tapasztalataival, s lehetőleg minél több adatot szolgáltatni mindazok számára, akik a vízügyi szolgálat működésével kapcsolatos fontos kérdésekben döntési helyzetbe kerülnek.

A kép illusztráció!

Csaknem másfél éves munka eredményeként végül is egy tekintélyes, 612 oldalas, keménytáblába kötött könyv, egy valóságos monográfia született. A kötet anyagának összegyűjtését, megírását és kiadvánnyá szerkesztésének nehéz feladatát dr. Szlávik Lajos vette vállára. Részfeladatok tekintetében segítségére voltak: Fejér László, Pesel Antal, Reich Gyula és dr. Váradi József. Munkájuk nem lehetett volna eredményes, ha nem vették volna igénybe a 12 vízügyi igazgatóság adatközlőinek közreműködését.

Tekintettel arra, hogy az egységes vízügyi szolgálat kialakulásának gyökerei sokkal régebbi időkre vezethetők vissza; így az érdemi tárgyalás közel 15 oldalon keresztül egészen 1953-ig, az előzmények rövid összefoglalásával kezdődik. A 70 éven belül is komoly cezúráváltás következett be 1990-ben. Ezért célszerű volt a szakmai fejlődést két részletben tárgyalni, a rendszerváltás előtti, szocializmus korszakában történtek, ill. az azt követő, máig terjedő időszak eseményeit összefoglalni. Az első korszakkal közel 65

oldalon foglalkozik a kötet, míg az 1990 utáni szakmatörténeti viszonyokról 270 oldalnyi szöveg, táblázat, térkép és egyéb megértést segítő illusztráció ad számot. A gondos szerkesztési elveknek köszönhetően nemcsak a szakágazatok tevékenységének fejlődésére tért ki a szerzők figyelme, hanem az intézményrendszer alakulására, az ezeket befolyásoló jogszabályi változásokra, valamint az igencsak fontos nemzetközi vízügyi kapcsolatokra, a vízügyi kutatás, oktatás-képzés helyzetére és a vízügyi feladatokkal kapcsolatos szakmai szervezetek tevékenységére is. Nagyon tanulságos, hogy a kiadvány lapjain megjelenik az állami feladatok ellátásának szakemberháttere, a közfoglalkoztatási rendszer tanulságainak elemzése, s a létesítmények fenntartási és üzemeltetési ráfordításainak alakulása.

Az országos áttekintéseket a területi vízügyi szervezetek, az igazgatóságok bemutatása kíséri mintegy 70 oldal terjedelemben. Miközben nagyon sok hasonlóság van az egyes szervezetek feladatai között, addig minden egyes vízügyi igazgatóságnál eltérő a szakfeladatok hangsúlya. És ez teljesen természetes, hiszen az igazgatóságok területi „kiosztása” nem a megyehatárok közigazgatási gondolkodását követi, hanem a vízgyűjtőterületi elvet. A szerkesztő arra törekedett, hogy minden egyes igazgatóság kronológiai szerkezetben mutassa be saját fejlődésének „mérőköveit”. Ugyancsak a kötet adatgazdagságához járul hozzá, hogy – a minisztériumoktól az igazgatóságokig – minden szervezet szakmai vezetőinek nevét (élőket és elhunytakat egyaránt) táblázatokba foglalva közreadják, beosztásuk kezdő és befejező időpontjával együtt. A monográfiában eddig említett tárgyalási részt a gazdag kép-, térkép- és ábraállomány, valamint mellékletek sora teszik teljessé. Itt kapott helyet a szolgálat 1948–2023 közötti kronologikus eseménytörténete; a nevezetes és országos jelentőségű vízkárelhárítási események rövid összefoglalói; a vízügyi igazgatóságok területét, működését, valamint tevékenységét jellemző alapadatok; a vizekre vonatkozó jogszabályok listája; a fontosabb fogalommeghatározások, a rövidítések és a forrásmunkák jegyzéke. A szolgálat történetének bemutatását követően helyet kapott a kötetben az 50 éves Magyar Környezetvédelmi és Vízügyi Múzeum (az esztergomi Duna Múzeum), ill. a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár rövid története is.

A kép illusztráció!

takat egyaránt) táblázatokba foglalva közreadják, beosztásuk kezdő és befejező időpontjával együtt.

A monográfiában eddig említett tárgyalási részt a gazdag kép-, térkép- és ábraállomány, valamint mellékletek sora teszik teljessé. Itt kapott helyet a szolgálat 1948–2023 közötti kronologikus eseménytörténete; a nevezetes és országos jelentőségű vízkárelhárítási események rövid összefoglalói; a vízügyi igazgatóságok területét, működését, valamint tevékenységét jellemző alapadatok; a vizekre vonatkozó jogszabályok listája; a fontosabb fogalommeghatározások, a rövidítések és a forrásmunkák jegyzéke.

A szolgálat történetének bemutatását követően helyet kapott a kötetben az 50 éves Magyar Környezetvédelmi és Vízügyi Múzeum (az esztergomi Duna Múzeum), ill. a Környezetvédelmi és Vízügyi Levéltár rövid története is.

A kötet – az OVF és a vízügyi igazgatóságok összefogásával – összesen 1.100 példányban jelent meg. Digitálisan elérhető az interneten is!

A kiadvány szerkesztője és munkatársai kezdettől tisztában lehettek azzal, hogy munkájuk nyomán nem egy izgalmas bestseller fogja elhagyni a nyomdagépet, hanem egy olyan kiadvány, amit a szakemberek az íróasztaluk melletti polcon fognak tartani, s azt nem együtt helyükben fogják végigolvasni, hanem időről-időre leemelik a polcra, utána néznek egy-egy adatnak, vagy szaktörténeti eseménynek. Ha ezt a feladatát a kiadvány teljesíteni fogja, akkor nem volt hiábavaló mindazok szorgos munkája, akik segítettek létrehozni ezt a szakmatörténeti kötetet, a Vízügyi Közlemények 2024. évi különszámát.

*Áldott, békés
karácsonyi ünnepeket kívánunk!*

www.aduvizig.hu